

סימן יא.

בענין עגלון מלך מואב

שופטים (ג' כ'): "ואהוד בא אליו [אל עגלון] ויאמר אהוד דבר אלהים לי אליך, ויקם מעל הכסא", ופירש רש"י ז"ל: "דבר אלהים לי אליך וצריך אתה לעמוד", ופשט לשון רש"י ז"ל מורה דאהוד אף אמר לו לעגלון שיעמוד.

וראיתי בספר משנה ברורה (סימן נ"ו סק"ח) שהביא מחלוקת הפוסקים אם יש לעמוד בקדיש או לא וכתב: "ויש לחוש לדעת המחמירים ויש ללמוד קל וחמר מעגלון מלך מואב שהיה גוי וקם מעצמו מעל כסאו לדבר ה' כל שכן אנחנו עמו" עכ"ל, ואם נכונים דברינו בהבנת דברי רש"י דספר שופטים, אזי אין ראיה מעגלון שהרי לא קם מעצמו אלא על פי ציוי והוראה מפורשת מאהוד, ועיין בה.

איברא דהמעין היטב בדברי רבותינו ז"ל בתלמוד בבלי סנהדרין (ס' א'), ובמדרש במדבר רבה (פט"ז כ"ז) ורות רבה (פ"ב ס"ט) ומדרש תנחומא (פרשת ויחי סימן י"ד), יראה דפשטות דבריהם שעגלון עמד מעצמו בלא הוראה מפורשת מאהוד ע"ש, ולפי זה צריך לחפש מקור לדברות רש"י ז"ל. [ולא ידעתי מדוע הגאון בעל יפה עינים לא ציין לדברות חז"ל במדרשים כמנהגו הטוב].

וכן מצאתי לרבינו הרמב"ם ז"ל באגרת השמד (דף קי"ג) שכתב: "עגלון מלך מואב שהצר לישראל לפי שנתן כבוד לאלהי ישראל כאשר אמר לו אהוד דבר אלהים לי אליך עמד מהכסא, גמלו ה' גמול טוב ונתן כסא שלמה שהוא כסא ה' וכסא המלך המשיח מזרעו כי רות המואביה היתה בתו ולא קפת הקב"ה שכרו", וגם פשט דבריו ז"ל מורה שעגלון קם מעצמו. [ומקור דברי הרמב"ם במדרשים דלעיל, והמהדיר שם לא ציין זאת].